

УДК 336

Кулікова Є. О.

Викладач

Закаціюра М. О.

Студентка

Одеський Національний економічний університет

ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНИМИ ФІНАНСАМИ

Розрізняють декілька видів контролінгу в залежності від специфіки ведення бізнесу. До них належать фінансовий контролінг, контролінг маркетингової діяльності, інвестиційний контролінг та ін [1, с. 138].

Прибутковість підприємства залежить від організації та стратегії використання його фінансових ресурсів, що забезпечує безпосередньо фінансовий контролінг [2, с. 70].

Таким чином, визначимо сутність фінансового контролінгу. Наразі існує багато трактовок дефініції «фінансовий контролінг». Ми погоджуємось із думками таких вітчизняних вчених як Л.Є. Пустосвіт та О.А. Зоріна, фінансовий контролінг – це сукупність методів аналізу, планування та контролю, що надає інформацію про діяльність підприємства для подальшого її аналізу [1, с. 133].

До основних завдань фінансового контролінгу слід віднести: допомога у стабілізації розвитку бізнесу, використовуючи певні фінансові інструменти; максимізація прибутку підприємства; мінімізація фінансових ризиків на підприємстві. До основних функцій фінансового контролінгу відносимо: впровадження фінансової стратегії підприємства; планування бюджету підприємства; контроль внутрішньої діяльності підприємства та консультування.

Відповідно до дотримання цих функцій виділяють два види фінансового контролінгу: стратегічний та оперативний.

До завдань стратегічного фінансового контролінгу належать: збільшення вартості підприємства; стабільний розвиток підприємства; опис фінансової стратегії; довгострокова конкурентоспроможність підприємства та інші довгострокові цілі. До завдань оперативного фінансового контролінгу належить налагодження роботи підприємства, шляхом виконання поточних фінансових завдань.

Основною відмінністю оперативного фінансового контролінгу від стратегічного є те, що для оперативного виду контролінгу головними джерелами інформації є внутрішні [4, с. 166-167].

Виділяють такі основні принципи фінансового контролінгу: простота, стратегічна спрямованість, великий функціонал контролінгу та цільова спрямованість.

Таким чином, на підприємстві фінансовий контролінг слід впроваджувати поступово. Спочатку необхідно провести фінансово-господарський аналіз суб'єкта господарювання. Далі ухвалюється рішення щодо створення служби фінансового контролінгу. Наступний крок – перерозподіл бюджету на фінансовий контролінг. Після цього формуються цілі згідно фінансової, виробничої та інвестиційної діяльності підприємства. П'ятий крок – ухвалення методів та інструментів, запроваджених для фінансового контролінгу на даному підприємстві. Далі необхідно розробити та запровадити систему надання інформації. Наступне – оцінити функціонування контролінгу. Останнє – покращення функціонування фінансового контролінгу, підвищення його ефективності [2, с. 71].

Не дивлячись на всю важливість запровадження на підприємстві фінансового контролінгу, виокремлюють низку проблем, що заважають коректній його роботі.

До таких проблем зазвичай відносять: застарілі погляди керівників на ведення організації підприємства; недовіра до фінансового контролінгу з боку керівництва; відсутність кваліфікаційних спеціалістів; відсутність реструктуризації бізнесу або неправильне її здійснення; ігнорування необхідності в фінансовому контролінгу.

До методів уникнення таких проблем можна віднести: періодичний облік запланованих та фактичних показників активності підприємства; відповідність та прозорість цифрової інформації; створення програми, яка б могла планувати та прогнозувати процеси на підприємстві та організація спроможності контролінгу на підприємстві шляхом запровадження відділу, що відповідав би за даний вид роботи [3, с. 153].

Таким чином, можна зробити висновок, що фінансовий контролінг – це сукупність заходів, спрямованих на налагодження фінансової організації підприємства, максимізації прибутку та стабілізації його розвитку в цілому. Формування ефективної системи фінансового контролінгу на підприємстві є однією з основних складових успіху роботи компанії, що функціонує в конкурентних умовах ринкової економіки [1, с. 156].

Список використаних джерел:

1. Гузар Б.С. Фінансовий контролінг в системі управління підприємствами України / Б.С. Гузар // Монографія. – 2021. – С. 133-156.
2. Кулікова Є.О. Фінансовий контролінг, як система управління фінансами підприємства / Є.О. Кулікова, К.Ю. Трунько // Трансформаційні зміни національної економіки в умовах євроінтеграції: збірник тез V Міжнародної науково-практичної конференції. – 2020. – С. 152-154.
3. Семчишин Є. Фінансовий контролінг як основний інструмент управління фінансовими ресурсами підприємства / Є. Семчишин, В. Могильська // Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах». – 2020. – С. 70-71.
4. Шкіра А.А. Фінансовий контролінг в управлінні підприємством / А.А. Шкіра, О.О. Ляхова // Вдосконалення фінансово-кредитного механізму забезпечення

інноваційного розвитку економіки: матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. – 2020. – С. 166-168.

УДК 336.7: 334(075.8)

Лавренюк В.В.

к.е.н., доцент кафедри

банківської справи та страхування

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ВПЛИВ РИЗИКІВ ФІНТЕХ-ІННОВАЦІЙ НА ФІНАНСОВИЙ БІЗНЕС

Характер і масштаби фінансових ризиків у тому вигляді, в якому вони традиційно розуміються, можуть з часом істотно змінитися з нарощенням динаміки імплементації фінтех-інновацій. Це стосується і бізнес-моделей фінансових установ. Однак нарощення ризиків компаній водночас відкриває нові можливості для споживачів, а також і самих фінансових установ, регуляторів ринку та фінансової системи в цілому. Дослідження ризик-ландшафту фінансових компаній та вплив на нього фінтех-інновацій дозволило виокремити п'ять ключових сценаріїв, що описують потенційні наслідки фінтех для фінансового бізнесу: 1) удосконалення фінансових установ; 2) виникнення нових фінансових установ; 3) фрагментація фінансового бізнесу; 4) зміна рівня діяльності фінансового бізнесу; 5) відмова від традиційних фінансових посередників. Слід зазначити, що виокремлені сценарії не є взаємовиключними. Прогнозується, що розвиток фінансового бізнесу, ймовірно, призведе до комбінації декількох сценаріїв одночасно. Із представлених сценаріїв видно, що нарощення фінтех-інновацій провокує посилення конкурентної боротьби між традиційними фінансовими установами та фінтех-компаніями за клієнта та дані про клієнта. Від результатів цього протистояння залежить реалізація одного чи декількох сценаріїв.